

ADVENT 1

DE DROOM VAN JOZEF

Ineens schijnt boven een helder, stralend licht. Beneden heerst duisternis. Iedereen in de droom wordt gelijktijdig in het leven geroepen. Daarna volgen de gebeurtenissen elkaar razendsnel op.

Hoe is dit allemaal begonnen? Wie is iedereen en waar zijn ze in beland? Overal duiken gestalten op. Allemaal verkeren ze in verwarring, niemand die de situatie volledig begrijpt. Alles speelt zich voor hun ogen af, zonder dat zij er enige invloed ophebben. Droomgestalten zijn zij, virtuele wezens zonder substantie, vluchtig, nu even aanwezig maar binnen de kortste keren ook weer helemaal opgelost. Alsof ze er nooit geweest zijn. Dromen bestaan, maar geldt dat ook voor de personages in de droom? Wat heeft dit voor betekenis?

Verbaasd kijkt het schaap om zich heen. Waar is zij? Ze deelt die verwondering met de ram op de achtergrond, die er evenmin iets van lijkt te snappen. Het huis is vertrouwd, maar de omgeving is hen totaal onbekend. Wat zijn dat voor enorme maïskolven die om het hele huis heen liggen? De bessenstruiken zijn zo groot als bomen, hun vruchten lijken wel appels. Is dit echt? Beneden bij het schaap is het donker, maar boven straalt een fel, bijna buitenaards licht. Haar verwarring neemt hand over hand toe. Dan vangt ze flarden op van een gesprek. Iemand voert het woord. Plotseling ziet het schaap wat zich boven haar in de gedroomde werkelijkheid afspeelt.

Ze ziet twee personen. Midden in de nacht straalt een vreemd, helder licht. In dit surrealistische tafereel zijn de drie papavers op de achtergrond groter dan de figuren zelf. En nog gekker, degene die spreekt heeft onmiskenbaar vleugels op de rug. Het schaap moet er een beetje om lachen. Dat kan toch niet?

Het schaap hoort hun gesprek als een aaneenrijging van onbestemde klanken, die zich af en toe omvormen tot herkenbare woorden. Zo hoort ze 'Maria-kind-bevrijden-Immanuël...' Ze snapt er helemaal niets van. Wat die twee bespreken blijft voor haar een groot mysterie, maar ze beseft dat het om iets belangrijks gaat.

De man luistert aandachtig naar wat de spreker zegt, maar met een tikkeltje afwerende houding. Hij kijkt de andere persoon niet aan, staart naar de grond, lijkt allerminst overtuigd. Maar overtuigd waarvan? Wat wordt er van hem verlangd? Waar heeft hij het zo moeilijk mee?

Buiten daagt een kat de hond uit om met haar te spelen. Zodra de hond toehapt en haar te pakken probeert te krijgen zal zij wegvlugten. Hij zal blaffend achter haar aanrennen. Hun kabaal zal mensen doen wakker schrikken. Ook Jozef zal ontwaken uit zijn droom.

Nog heel even duurt het droomtafereel voort. Voor nu is iedereen nog op zijn plek. Maar met het ontwaken zal alles verdwijnen en verwaaien. De hond en kat zullen een standje krijgen vanwege hun luidruchtig gedrag midden in de nacht. Daarna probeert iedereen de slaap weer te vatten.

Maar toch...

Na deze droom is er voor Jozef iets wezenlijk veranderd. Hij neemt een beslissing die zijn eigen lot zal bepalen, dat van zijn verloofde en van haar ongeboren kind.

De droom van Jozef waarover dit adventtafereel gaat kun je lezen in het Evangelie van Matteüs 1:18-25. Het materiaal dat de achtergrond vormt van de kerststal komt terug in de decoratie van het muuraltaar. Wat in de kerststal te zien valt en wat in onze kerk gebeurt, hangen met elkaar samen. Het is onlosmakelijk met elkaar verbonden.